

Fellesskriv til bydelene

Til:	Byrådsavdelingene og bydelene	Fellesskriv nr.:	3/2012
Fra:	Byrådsavdeling for eldre og sosiale tjenester	Saksnr.:	200905094-4
Saksbeh.:	Helge Skjetne	Arkivkode:	321
Telefon:	23461596/ 93016195	Utsendt dato:	15.06.2012
		Gjelder fra:	Utsendelsesdato
		Gjelder til:	Inntil videre
		Erstatter:	2/2010

BYDELENES TILRETTELEGGING AV ETTERVERN FOR UNGDOM SOM HAR HATT OMSORGS- OG/ELLER HJELPETILTAK I BARNEVERNET

Innhold:

1. Innledning

2. Lovgrunnlag med endringer av 19. juni 2009

3. Perioden for planlegging til myndighetsalder – 16 til 18 år

- 3.1 Tid for planlegging og øvelse
- 3.2 Planlegging for utdanning og arbeid
- 3.3 Planlegging for bolig
- 3.4 Betydningen av nettverk
 - 3.4.1 Kontakt med biologisk familie
 - 3.4.2 Kontakt med fosterforeldre
 - 3.4.3 Kontakt med institusjonspersonell
 - 3.4.4 Andre støttepersoner

4. Myndighetsalder – aktuelle ettervernstiltak

- 4.1 Lovgrunnlaget
- 4.2 Ettervern – et samarbeid med flere instanser
- 4.3 Overføring til NAV-sosial
- 4.4 Videre opphold eller annen bruk av fosterhjemmet
- 4.5 Andre ettervernstiltak
- 4.6 Hjelp til etablering i egen bolig
- 4.7 Økonomisk forhold
 - 4.7.1 Bistand fra Lånekassen
 - 4.7.2 Arbeid i kombinasjon med utdanning
- 4.8 Hjelp til å håndtere helseplager
 - 4.8.1 Fastlegen

4.8.2 Psykisk helse for barn og unge (BUP)

4.8.3 Psykisk helsevern for voksne (PHV)

4.8.4 Rusomsorgen

4.9 Behovet for varige relasjoner

4.10 Hjelp til å håndtere praktiske gjøremål

4.11 Barnevernets rolle i ettervernet

1. Innledning:

Det foreligger omfattende dokumentasjon på de vansker barnevernets ungdommer møter ved overgangen til selvstendig voksentilværelse. Det foreligger også dokumentasjon på at ungdom som har mottatt ettervern mestrer overgangen bedre enn ungdom som ikke har mottatt ettervern.

Hensikten med dette fellesskrivet er:

- å styrke og samordne ettervernstiltakene for barn som har hatt bistand fra barnevernet i Oslo kommune
- å bidra til å skape mest mulig lik praksis i arbeidet med ettervern i Oslo kommune.

Fellesskrivet henvender seg først og fremst til ansatte i barnvernstjenesten, men kan også være et redskap for å tydeliggjøre muligheter og begrensninger i barnevernets samarbeid med NAV (stat og kommune) og andre instanser som denne ungdomsgruppen kan trenge bistand fra.

Målet med ettervernet er at ungdommene skal bli mest mulig selvstendige voksne personer.

Med ettervern menes alle hjelpetiltak etter barnevernloven for ungdom over 18 år samt andre hjelpetiltak med hjemmel i annen lovgiving. Det vil være ungdommens behov for bistand, i den hensikt at de skal mestre voksenlivet sitt, som vil avgjøre valg av hjelpetiltak. Tiltakene som iverksettes vil følgelig variere fra ungdom til ungdom. Valg av tiltak vil normalt være gjenstand for grundig vurdering og forutsetter medvirkning fra ungdommen selv. I prinsippet bør universelle og vanlige ungdomstiltak vurderes brukt først for så å supplere disse med mer spesifikke og individrettede tiltak.

I dette fellesskrivet er begrepet *ungdom* ensbetydende med ungdom som har fått bistand fra barnevernstjenesten.

Fellesskrivet er todelt og tar for seg

- 16-18 år – planlegging for myndighetsalderen
- Myndighetsalderen – aktuelle ettervernstiltak

2. Lovgrunnlag med lovendringer av 19. juni 2009

I barnevernloven av 1992 § 1-3 ledd (endret 1998) heter det at ”Når barnet samtykker, kan tiltak som er iverksatt før barnet har fylt 18 år, opprettholdes eller erstattes av andre tiltak som er omhandlet i denne lov inntil barnet har fylt 23 år. Jfr. også § 4 – 24. I § 4 – 15 fjerde ledd der det heter: ”I god tid før barnet fyller 18 år, skal barnevernet i samarbeid med barnet vurdere om plassering skal opprettholdes eller om barnet skal motta andre hjelpetiltak etter fylte 18 år. Dersom

barnet samtykker, skal barneverntjenesten utarbeide en plan for fremtidige tiltak. Planen kan endres”.

Selv om loven ikke gir rett til tiltak fra barnevernet etter at ungdommen fyller 18 år, kan ungdommen ha spesielle behov som det er viktig at barnevernet følger opp.

Med ikrafttredelse av lov av 19. juni 2009 nr 45 ble barnevernloven endret. Det vises til brev av 29.06.2009 fra Barne- og likestillingsdepartementet som omtaler aktuelle endringer. Følgende endringer berører barnevernets arbeid med ettervern:

Utvidet krav om begrunnelse i saker om ettervern:

I § 1-3 annet ledd er det tatt inn en tilføyelse om at opphør av tiltak ved fylte 18 år, eller avslag på søknad om tiltak etter fylte 18 år, skal begrunnes ut fra barnets beste, jf § 4-1. Endringen trådte i kraft 1. juli 2009.

Lovfesting av individuell plan i barnevernet:

I ny § 3-2 a er det lovfestet en plikt for barneverntjenesten til å utarbeide individuell plan for barn med behov for langvarige og koordinerte tjenester når det er nødvendig å skape et helhetlig tilbud for barnet. Plikten er begrenset til tilfeller der barn med behov for langvarige barneverntiltak også trenger langvarige tiltak fra andre tjenester. Endringen trådte i kraft 1. januar 2010.

I Rundskriv Q-13/2011 om tiltak etter barnevernloven for ungdom over 18 år gis utfyllende kommentarer til lovendringene. I tillegg anbefaler departementet at barneverntjenesten tar kontakt med ungdom som mottar etterverntiltak når de fyller 19 år for en evaluering av tiltaket. Videre anbefaler departementet at ungdom som ikke ønsker tiltak etter 18 år skal gjøres oppmerksom på at han eller hun kan ombestemme seg, og at barneverntjenesten forsøker å få til en avtale om at det opprettholdes kontakt også med de som ikke ønsker videre tiltak.

3. Perioden for planlegging til myndighetsalder – 16 til 18 år

3.1 Tid for planlegging og øvelse

Foreldrenes planlegging for barnas voksenliv starter normalt tidlig i barnas liv.

Også for barn som barneverntjenesten har kontakt med, må slik planlegging starte tidligst mulig. Perioden fra barnet er 16 til 18 år bør anses som en planleggings- og øvelsesperiode, organisert med gode rammer for ungdommens medvirkning. Barnets særskilte behov vil være styrende for hvordan samarbeidet i denne perioden organiseres.

Perioden bør/kan starte med et møte/samtale med ungdommen og andre aktuelle støttepersoner som ungdommen selv ønsker skal medvirke. Det må gis informasjon om muligheten til å opprettholde eksisterende tiltak utover myndighetsalder og om at tiltakene kan erstattes med andre. Betydningen av ettervern og forventninger om oppfølging og ungdommens medvirkning må presiseres. På bakgrunn av det som fremkommer lages en arbeidsplan for det fremtidige samarbeidet. Planen inngår som en del av eksisterende tiltaks- eller omsorgsplan. Barnets behov for å trene på planlegging, gjøre vurderinger, ta ansvar for egne valg og prioriteringer bør fokuseres. Prøving og feiling må anses som viktig erfaring og grunnlag for ny læring. På samme måte som foreldre normalt inntar en rolle som veileder, støttepersoner og ”sikkerhetsnett”, må barneverntjenesten innta tilnærmet samme rolle. I denne perioden vil barnevernets tilgjengelighet og oppfølging være særlig viktig.

Også mestring av praktiske ferdigheter styrker ungdommens selvstendighet. Denne ungdomsgruppen kan ha gått glipp av hjemmet som læringsarena for praktiske gjøremål. For å bli mest mulig selvhjulpen bør praktiske og sosiale ferdigheter kartlegges og evt. trenes på i samme periode. Resultatet av denne kartleggingen vil gi grunnlag for videre ferdighetstrening.

I utgangspunktet bør barneverntjenesten ha klare og tydelige forventninger til ungdommen og aktuelle omsorgspersoner om at ettervern skal iverksettes ved myndighetsalder. Betydningen av en gjensidig og god relasjonen mellom ungdommen og de som har ansvaret for oppfølging er viktig. Stabilitet og varighet i kontakten og bruk av tid til drøfting og refleksjon vil være avgjørende for at tillit kan etableres. Tillit har betydning for saksbehandlers posisjon som ungdommens rådgiver og refleksjonspartner.

Ungdommens eventuelle motstand mot fremtidig ettervern må vies oppmerksomhet. Det vises til at denne ungdomsgruppen kan oppleve kontakten med barnevernet som stigmatiserende og at de derfor ønsker å avslutte kontakten ved fylte 18 år. Det krever innsats fra barneverntjenesten og eventuelt andre som bistår ungdommen dersom slik innstilling skal endres.

3.2 Planlegging for utdanning og arbeid

Mangelfull utdanning hos denne ungdomsgruppen kan være en av årsakene til senere problemer. Barneverntjenesten, og senere NAV, må derfor være spesielt oppmerksom på dette feltet. Et samarbeid med stedlig skolemyndighet er avgjørende for at ungdom med spesielle behov får den bistanden som er nødvendig. Innsøking til videregående skole på særskilt grunnlag må vurderes og eventuelt utføres innen gjeldene tidsrammer.

Alle elever som har skolerett, men av en eller annen grunn ikke går på skole, skal følges opp av Oppfølgingstjenesten (OT), eventuelt i et samarbeid med NAV. Tilbudet fra OT gjelder til og med det året ungdommen fyller 21 år.

Opphold på folkehøyskole kan være et alternativt skoletilbud for ungdom som er usikker på valg av skoleslag eller utdanning. Skolegang på folkehøgskole gir rett til stipend fra Lånekassen. Det må vurderes i det enkelte tilfelle om barneverntjenesten skal dekke utgifter som vil komme i tillegg som leie av hybel for bruk i ferier. Fosterhjemmet kan eventuelt også vurderes brukt som base i tilknytning til bruk av folkehøgskole.

3.3 Planlegging for bolig

Ungdommens behov for bolig bør vies oppmerksomhet fra 17 års alderen. Også på dette området vil ungdommens behov og ferdigheter være avgjørende for valg av type bolig. Det private leiemarkedet kan være et egnet alternativ for enkelte, evt. i kombinasjon med bistand fra miljøarbeider eller støttekontakt.

Bydelens lokale instans kan bistå i planlegging av boligfremskaffelse. I henhold til forskrift om tildeling av kommunal bolig i Oslo, kan Ungbo-bolig benyttes for ungdom mellom 17 og 23 år. Ungbo har grunnoppfølging av beboere i alle sine boliger. "To-skrutt-frem" er et tiltak i regi Ungbo for ungdom med psykiske belastninger. Her gis det tilpasset oppfølging av den enkelte beboer. Ungbos boliger ligger spredt over hele Oslo, og det kan følgelig ikke forventes at boligen har beliggenhet i den unges bostedsbydel.

Noen bydeler har egne treningsboliger for ungdom som gjerne brukes i kombinasjon med ulike grader av tilsyn og bistand. En slik bolig kan ivareta ungdommens behov for å bo i

hjemmebydelen dersom dette styrker muligheten for oppfølging og tilhørighet. Det er viktig at saksbehandler også er kjent med lån og tilskudd som kan ytes til kjøp av bolig, samt til aktuell bostøtteordning. Dette er ordninger som forvaltes av bydelene.

3.4 Betydningen av nettverk

Mange unge voksne ytes i dag stor grad av støtte fra foreldre og familienettverket i form av personlig kontakt, besøk, et midlertidig oppholdssted, praktisk og økonomisk hjelp og ikke minst en base for tilhørighet og inkludering. Unge voksne som har kontakt med barneverntjenesten har normalt ikke tilgang på samme type støtte og familietilknytning. Å kompensere for dette vil medføre planlegging for kontakt med biologisk familie og/ eller andre voksne personer som kan følge dem på veien inn i voksenlivet.

3.4.1 Kontakt med biologisk familie

Det forutsettes at ungdommens familienettverk tidligere er kartlagt og at familieband er opprettholdt der dette er mulig. Perioden som ungdommen nå er inne i, bør brukes til å evaluere betydningen av familiekontakten og eventuelt bidra til å styrke disse relasjonene. Om, når og på hvilke måter familienettverk kan benyttes må vurderes, og vil variere fra barn til barn. Det vises til at Familieråd som hjelpetiltak kan vurderes brukt i den forbindelse.

3.4.2 Kontakt med fosterforeldrene

Når ungdom bor i fosterhjem bør fosterforeldrene ha en tydelig forankret rolle i planleggingen av ettervernet. Fosterforeldrenes kunnskap om barnets ønsker og forutsetninger kan gi viktig informasjon når ungdommens fremtid planlegges. Barnets relasjon til fosterfamilien samt familiens tradisjoner med hensyn til oppfølging av egne voksne barn bør vurderes når ettervernstiltak planlegges. Et fosterhjemforhold kan eventuelt bli en hybeltilværelse med gradvis nedtrapping av tilsyn fra fosterforeldrene.

3.4.3 Kontakt med institusjonspersonell

Barn som bor på institusjon kan ha etablert god kontakt med miljøpersonell som kan videreføres som støttepersoner etter myndighetsalder. Dersom ungdommen har behov for slik kontakt bør det tilrettelegges for dette.

3.4.4 Andre støttepersoner

Frivillige familiekontakter kan være en ressurs som må vurderes brukt. Familiekontaktene kan etterspørres i ulike humanitære eller frivillige organisasjoner og kan være ulønnet oppgave. Ungdommens mulighet til å spore opp personer og familier som de ønsker å knytte seg til bør også vies oppmerksomhet. Dette kan være venners familie eller andre voksne som de møter i fritidsaktiviteter eller på skolen. En vurdering vil være om barnvernstjenesten skal innta en rolle i slik relasjonsetablering eller om kontaktene bør betraktes som ungdommens "privatsak". Dersom ungdommen ønsker å involvere saksbehandler bør alle parter stimuleres til å vedlikeholde kontakten og skape varighet i relasjonen.

4. Myndighetsalder - aktuelle ettervernstiltak

4.1 Lovgrunnlaget

Etter barnevernlovens § 1-3 annet ledd kan tiltak som er iverksatt før barnet har fylt 18 år, opprettholdes og erstattes av andre tiltak etter loven inntil barnet har fylt 23 år. Som hovedregel kan opprettholdelse av tiltak bare skje når barnet samtykker. Tiltak for barn med alvorlige adferdsvansker kan imidlertid opprettholdes også med tvang utover fylte 18 år innenfor de

tidsavgrensninger som er satt av fylkesnemnda, jfr. § 4 – 24. Etter at barnet fyller 18 år vil det være tiltaket som opprettholdes, men grunnlaget for tiltaket opprettholdes ikke nødvendigvis ut over denne aldersgrensen. Er det forut for at barnet fylte 18 år truffet vedtak om omsorgsovertakelse og fosterhjemsplassing, kan fosterhjemsplassing som tiltak opprettholdes, mens omsorgsovertakelsen bortfaller den dagen barnet fyller 18 år. Dette er en naturlig konsekvens av at foreldrenes foreldreansvar opphører og barnet blir myndig.

Forutsatt at ungdommen ønsker ettervernstiltak, må ungdommen skrive under på samtykkeerklæring. Det må deretter utarbeides plan for videre tiltak, jfr. § 4 – 5 fjerde ledd. Planen kan endres.

4.2 Ettervern – et samarbeid med flere instanser

Et godt planlagt ettervern skal bidra til ungdommens selvstendiggjøring. Myndighetsalderen må ikke medføre plutselige og uplanlagte endringer av aktiviteter og/eller bosted. I likhet med at tiden mellom 16 og 18 år skal gi rom for justering av drømmer, ønsker og planer, må også tiden etter fylte 18 år preges av å kunne prøve og å feile. Det må forventes at ulike former for ferdighetstrening fortsetter og stimuleres.

Det må ikke være alder, men ungdommens spesielle behov og forutsetninger som avgjør hvilke etterverntiltak som iverksettes. Ettervern kan være et enkeltstående tiltak hjemlet i barnevernloven. Mest sannsynlig vil ettervernet bestå av et knippe med ulike tjenester som befinne seg i ansvarsområdet til andre instanser eller i skjæringspunktet mellom disse. Utfordringen vil være å ansvarliggjøre og koordinere tjenester innen bydelen, mellom bydelen og annen bydel eller kommune eller mellom bydel og spesialisthelsetjenesten. En viktig oppgave for barneverntjenesten vil være å formidle ungdommens behov og legge til rette for at et samarbeid om helhetlig og tilpassede tiltak iverksettes uten unødig opphold.

Bruk av individuell plan er et redskap der det er behov for langvarig etterverntiltak i kombinasjon med langvarige tiltak fra andre tjenester. Bruk av eksisterende møteplasser og samhandlingsarenaer med andre deler av hjelpeapparatet kan sikre hensiktsmessig oppgavefordeling og optimale tjenester.

En lederoppgave i barneverntjenesten vil være å kontrollere at tjenesten som ytes ungdommen virker og at samarbeidet går som det skal. Barneverntjenestens rolle og medvirkningsgrad vil avhenge av hvilke behov ungdommen har for bistand.

4.3 Overføring til NAV

Det må vurderes i det enkelte tilfelle om ungdommen skal overføres til det lokale NAV-kontoret ved myndighetsalder. En slik overføring må være del av en planlagt prosess, og ikke oppstå som en uventet hendelse for ungdommen og andre samarbeidsinstanser. Det kan være flere grunner til at en overføring til NAV er hensiktsmessig. NAV har et bredt spekter av tiltak og samarbeider tett med andre instanser.

En annen grunn kan være at ungdommen har et varig behov for bistand og at en overføring dermed er hensiktsmessig ved myndighetsalder. Det vises spesielt til ungdom som på grunn av varig funksjonsnedsettelse vil ha et livslangt omsorgsbehov. Det vil også forekomme at ungdom med bistandsbehov motsetter seg fortsatt kontakt med barneverntjenesten.

Når en ungdom overføres til det lokale NAV-kontoret skal barneverntjenesten legge til rette for - og delta på - fellessamtaler mellom ungdom, andre pårørende og NAV slik at nødvendig

informasjon overføres og avtaler nedfelles. En aktuell arbeidsdeling kan være at NAV besørger den økonomiske bistanden, mens barnevernet beholder veilednings- og ikke minst koordineringsfunksjonen.

En viktig forutsetning for at en slik overføring skal lykkes, vil være at barnverntjenesten og sosialtjenesten har en samforståelse av ungdommens situasjon og behov.

Det forutsettes videre at ledere for henholdsvis barneverntjenesten og NAV har samarbeidsmøter der samhandling, ansvar og oppgavedeling defineres, gjennomgås og evalueres. En måte å legge til rette for et godt og forpliktende samarbeid omkring denne ungdomsgruppen, kan være å nedfelle felles lokale retningslinjer og rutiner.

4.4 Videre opphold eller annen bruk av fosterhjemmet

Opphold i fosterhjem kan fortsette utover myndighetsalder. Når dette skjer må det fattes nytt vedtak og eventuelt vedtak om andre hjelpetiltak i henhold til tiltaksplanen.

Selv om ungdommen ikke blir boende i fosterhjemmet må det alltid vurderes om hjemmet kan forbli en familiebase i ungdommens voksne liv. I beste fall kan fosterforeldre innta en varig foreldrerolle i ungdommens fremtidige voksne liv.

I de tilfellene der barnet har bodd stabilt i fosterhjemmet fra tidlig barndom, bør det vurderes om adopsjon er aktuelt ved myndighetsalder.

4.5 Andre etterverntiltak

Barne- og familieetaten har tiltak som er tilpasset ungdom med ettervernsbehov.

4.6 Hjelp til etablering i egen bolig

Etablering i egen bolig vil ofte innebære at ungdom får økonomisk hjelp og/eller praktisk råd og veiledning fra barneverntjenesten. Den unges spesifikke situasjon vil være styrende for hvilken praktisk og økonomisk bistand som skal ytes.

Ved valg av bolig, skal barneverntjenesten kontrollere leiekontraktens gyldighet, boligens egnethet i forhold til beliggenhet, standard og pris. Det er viktig at den unge vil klare å betale sine boustgifter når eventuell økonomisk bistand fra barneverntjenesten opphører.

4.7 Økonomiske forhold

Ettervernet vil på dette området innebære en grundig kartlegging av den unges økonomiske situasjon og ungdommens kunnskap om dagliglivets økonomi. Normalt ytes det økonomisk hjelp inntil fullført videregående skole.

4.7.1 Bistand fra Lånekassen

Behovsprøvd stipend og lån til videregående opplæring er aktuelt for ungdom så lenge de har rett til opplæring etter opplæringsloven. Det bør ikke søkes om lån for å gjennomføre videregående skole, men benytte aktuelle stipendordninger. Det vises særlig til borteboerstipend og utstyrsstipend. Borteboerstipend er ikke behovsprøvd dersom ungdommene må bo borte fra foreldrene for å ta videregående opplæring. Utstyrsstipend får alle elever fra videregående trinn 2.

4.7.2 Arbeid i kombinasjon med utdanning

Det vil være variasjoner knyttet til ungdommens forutsetning for å jobbe i kombinasjon med utdanning. I prinsippet bør arbeid som ikke virker forstyrrende på skoleprestasjonene oppmuntres.

Arbeidsinntekt må som hovedregel gå som fradrag på bidrag som ungdommen mottar enten fra barneverntjenesten eller NAV.

4.8 Hjelp til å håndtere helseplager

4.8.1 Fastlegen

Den kommunale helsetjenesten er primærhelsetjenesten. I arbeidet med å identifisere helseproblemer og gi hjelp er fastlegen tillagt en sentral og koordinerende rolle.

4.8.2 Psykisk helsevern for barn og unge (BUP)

Psykisk helsevern for barn og unge skal gi tilbud til unge under 18 år med psykiske lidelser og rusmiddelproblemer, og unge med spilleavhengighet.

Barnevern ungdom kan ha en økt risiko for utvikling av psykiske problemer, og mange har etablert en behandlingskontakt med BUP forut for fylte 18 år. I henhold til veileder fra Helsedirektoratet (IS-1570) oppfordres psykisk helsevern for barn og unge til å legge til rette for at unge med tilbud i poliklinikker, kan beholde sin behandler også etter fylte 18 år i de tilfeller der det er etablert et tillitsforhold, og de unge selv ønsker det. Et slikt tilbud kan eventuelt gis inntil fylte 23 år.

4.8.3 Psykisk helsevern for voksne (PHV)

Ungdommer som nærmer seg 18 år og som det er grunn til å tro at vil trenge langvarig oppfølging, bør ifølge samme veileder henvises direkte til distriktpsikiatrisk senter (DPS) som er den instans som har et behandlingsansvar for unge over 18 år som har psykiske lidelser.

4.8.4 Rusomsorgen

Ungdoms eventuelle rusproblemer vil sannsynligvis være avdekket i forkant av myndighetsalder. Noen NAV kontorer har ansatt ruskonsulent med kunnskap om og erfaring i arbeidet med denne brukergruppen. Det er etablerte samarbeidsrutiner med det øvrige hjelpeapparatet på området. Dette tilsier at noen av ungdommene med denne problematikken vil få den beste hjelpen ved en overføring til NAV.

4.9 Behovet for varige relasjoner

Betydningen av å inngå i fellesskap med voksne og andre ungdommer er fundamentalt viktig. For mange vil tilknytningen til og samvær med andre unge være ukomplisert og en naturlig del av livet. Ikke all ungdom evner å nyttiggjøre seg et slikt naturlig samspill med andre jevnaldrende og voksne. Barneverntjenesten må vurdere om en ungdom trenger hjelp til kontakt med organisasjoner og lokale tiltak som bidrar med aktivitet og samvær. Ungdomstiden er en periode i livet hvor det er viktig å legge til rette for opplevelser og aktiviteter sammen med andre. Å forebygge ensomhet er en god investering i ungdommens fremtid.

4.10 Hjelp til å håndtere praktiske gjøremål

Til tross for ferdighetstrening med fokus på mestring i tiden fra 16 til 18 år, er det sannsynlig at det vil forekomme spørsmål og problemstillinger hos ungdommen som vil kreve hjelp og rådgivning. All ungdom vil trenge minst én stabil voksenperson som kan yte dem omsorg og støtte og bidra med råd og veiledning. Dette må barneverntjenesten legge til rette for.

4.11 Barneverntjenestens rolle i ettervernet

Det vil være ungdommens behov og ønsker og tilgjengeligheten av andre aktuelle tjenester som avgjør hvilken rolle barneverntjenesten skal ha i ungdommens ettervernsfase. Målet for kontakten må være selvstendigjøring. Graden av, og innholdet i, kontakten kan variere. Overfor noen vil kontakten kreve god tilgjengelighet og mye omsorg, interesse, engasjement og hjelp i akutte

situasjoner. Andre vil trenge avtalte oppfølgingssamtaler eventuelt besøk i fosterhjem mens andre igjen vil trenge tjenestens bistand som pådriver og koordinator i forhold til andre tjenester.

Et godt tilrettelagt ettervern er viktig for at barnevernets innsats overfor et barn og unge skal kunne få en best mulig effekt. Det ligger store muligheter for endring og utvikling i årene mellom 18 og 23 år.

Björg Månum Andersson
kommunaldirektør

Nina Backer-Røed
oppvekstsjef

Godkjent og ekspedert elektronisk